

13 Σεπτεμβρίου: Εορτάζει ο Άγιος Κορνήλιος

/ [Βίοι Αγίων](#)

Σήμερα, Δευτέρα, 13 Σεπτεμβρίου, η Εκκλησία μας εορτάζει τα Προεόρτια της Παγκοσμίου Υψώσεως του Τιμίου και Ζωοποιού Σταυρού και τιμά τη μνήμη των Εγκαινίων του Ναού της αγίας του Χριστού και Θεού ημών Αναστάσεως, το 336 μ.Χ.

Ο υμνογράφος εκφράζεται θεολογικά με την ευκαιρία των εγκαινίων του ναού της Αναστάσεως, της νέας Σκηνής και του ζωηφόρου Σταυρού: «Σήμερον ὁ δεύτερος Ἀδάμ, Χριστὸς ἀνέδειξε, Παράδεισον νοητόν, τὴν νέαν ταύτην σκηνήν, φέρουσιν κατὰ ξύλου τοῦ τῆς γνώσεως, τὸ ζωηφόρον τοῦ Σταυροῦ, ὄπλον τοῖς ψάλλουσιν· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.» (Κανὼν β', Ὠδὴ η', τῶν Ἐγκαινίων. Ἦχος δ').

Επίσης, τιμούμε τη μνήμη του **Ιερομάρτυρος Κορνηλίου**, ο οποίος ήταν Ρωμαίος εκατόνταρχος και θεοσεβούμενος άνθρωπος. Δέχθηκε τη χριστιανική πίστη και εντάχθηκε στη Μία, Αγία, Καθολική και Αποστολική Εκκλησία χάρη στο κήρυγμα του Απ. Πέτρου. Με την απόκτηση της γνήσιας εμπειρίας του εκκλησιαστικού

φρονήματος, αποφάσισε να ξεκινήσει περιοδεία, για να διδάξει και ο ίδιος το χριστιανισμό.

Δίδαξε στη Φοινίκη, Κύπρο, Αντιόχεια και Έφεσο. Χειροτονήθηκε ιεράρχης της Εκκλησίας Σκήψης της Μυσίας. Χάρη στη θαρραλέα ομολογία του ανάμεσα στους ειδωλολάτρες, πολλοί ήσαν εκείνοι που θέλησαν και βαπτίστηκαν Χριστιανοί. Αυτό, όπως ήταν φυσικό, προκάλεσε θύελλα αντιδράσεων και τη ζηλοφθονία του Διαβόλου.

Έτσι, ο Έπαρχος Δημήτριος τον συνέλαβε και τον οδήγησε στο ναό των ειδωλολατρών, που εκείνη την ώρα ήταν κατάμεστος. Τον πίεσε δημόσια να αρνηθεί το Χριστό. Εκείνος όμως βρήκε την ευκαιρία να διδάξει το Ευαγγέλιο και να προαναγγείλει ένα σεισμό, από τον οποίο δε θα πάθαιναν τίποτα ο έπαρχος Δημήτριος, η γυναίκα του, και ο γιος του που ήταν μέσα στο ναό. Έτσι κι έγινε: όσοι ήταν στο ναό σκοτώθηκαν εκτός από την οικογένεια του Επάρχου, η οποία μετά το γεγονός πείστηκε, ομολόγησε τον αληθινό Θεό και όλοι βαπτίστηκαν χριστιανοί.

Μετά την απελευθέρωση του από το Δημήτριο, ο Ιερομάρτυρας Κορνήλιος συνέχισε το έργο του και πέθανε σε βαθιά γεράματα.

Τόσο οι θερμές προσευχές που φανερώνουν την πίστη προς το Θεό, όσο και η ελεημοσύνη και το φιланθρωπικό έργο που φανερώνουν την αγάπη προς το συνάνθρωπο, είναι πολύτιμες αρετές και καρποί της χάρης του αγίου Πνεύματος.

«Έγκαινίζεσθε ἀδελφοί· καὶ τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον ἀποθέμενοι, ἐν καινότητι ζωῆς πολιτεύεσθε, πᾶσι χαλινὸν ἐπιθέντες, ἐξ ὧν ὁ θάνατος· πάντα τὰ μέλη παιδαγωγήσωμεν, πᾶσαν πονηρὰν τοῦ ξύλου βρῶσιν μισήσαντες, καὶ διὰ τοῦτο μόνον μεμνημένοι τῶν παλαιῶν, ἵνα φύγωμεν· Οὕτως ἐγκαινίζεται ἄνθρωπος, οὕτω τιμᾶται ἢ τῶν Ἐγκαινίων ἡμέρα» (Εἰς τὸν Ἑσπερινόν. Στιχηρὰ Ἰδιόμελα τῶν Ἐγκαινίων. Ἦχος πλ. β').

Ο άνθρωπος είναι όντως ναός του εντός του, Αγίου Πνεύματος.

Του Επισκόπου Μεσαορίας Γρηγορίου